

Hýruvognarnir kenna seg settar til viks

Hýruvognsførarar í Havn kenna seg settar til viks, í sambandi við íslendsk vitjanina í síðstu viku

HÝRUVOGNAR

Rigmor Dam

rigmor@sosialurin.fo

myndir: Jens Kr. Vang

Í kjalarvørrinum av íslensku forsætisráðharravitjanina í síðstu viku, hava hýruvognsførarar í Havn sett seg í samband við Sosialin, tí teir kenna seg settar til viks, í sambandi við flutningin av prominentu gestunum í síðstu viku.

Í bilafylginum vóru førarnir ikki fólk, sum vanligu eru hýruvognsførarar í býnum, men harafturímóti fólk sum starvast í umsitingini í Tinganesi. Og bilarnir, sum vóru brúktir, vóru leigaðir frá eini bilsølu, sum landsstýrið vanligu leigar bilar frá.

Teir báðir yrkisførarnir Poul á Kák, sum koyrir bil fyri Auto og Kem Poulsen, frá bilstöðini Bil, halda tað vera undir alt lágmark, at tað ikki verður heitt á teir, sum dagliga eru góðkendir til ferðafólkaflutning, um at koyra fyri almennu Føroyar.

– Hvussu ber tað til, at landsstýrið leigar bilar og nýtur stavsfólk úr umsitingini til at koyra teir finu gestirnar, tá tvær vælriknar hýruvognsstøðir eru í býnum? spyrja teir báðir, og vísa á, at teir, sum gera stórar íløgur til bilar til vinnuligt endamál, í hesum førinum kenna seg tilsiðusettar. Eisini tí, at teirra bilar í mongum førum eru á so høgum støði, at teir minna mest um diplomatbilar.

Harumframt spyrja teir, um endamálið við at nýta privatpersónar og privatir bilútleigarar er, at undirbjóða hýruvognarnar í takstering, tí hesi hava ongi stöðgjöld ella aðrar útreiðslur av at vera vinnurekandi.

Hýruvognsførarar í Havn kenna seg settar til viks, í sambandi við íslendsk vitjanina í síðstu viku

Tryggin skal vera í háseti

Vit heittu á Herluf Sigvaldsson, sum er deildarsjóri fyri uttanríkisdeildina í Tinganesi, um at greiða okkum frá, hvørjar mannagongdir og reglur Løgmannsskrivstovan nýtir, í sambandi við almennar vitjanir úr útlondum. Og hann sigur, at tá tey eru vertir fyri prominentum gestum, so sum stjórnar- og ríkisleiðarar úr øðrum londum, er tað fyrst og fremst tryggin, sum verður sett í háseti.

– Tá vit eru vertir, so eru tað bara vit sum kunnu taka ábyrgdina av tryggin. Tí hava vit gjørt eina avtalu við

eina bilasølu, um at levera bilar, sum lúka altjóða krøv um trygd og dygd. Teir skulu sostatt vera myrkir á liti, og so skulu teir ikki hava nakað frámerki ella skelti, sigur Herluf Sigvaldsson.

Og hann vísir á, at viðvíkjandi førarunum, so skal lögmannsskrivstovan eisini lúka tey nýggju herdu krøvini, sum komu í sambandi við terroratsóknirnar 11/9. – Førarnir skulu vera góðkendir, og fortíð teirra skal kunna góðkennast og kannast av fregnartænastunum í landinum, hvaðani vitjanin er, sigur hann, og vísir eisini á, at lögmaður skal kunna lita 100 prosent á føraran,

tí mangan verður práttað um slíkt, sum ikki skal út.

– Hetta er ikki tí, at vit illtonkja førarnar frá bilstöðunum, men yvir fyri útlendsku gestunum, noyðast vit at vísa okkum um, at teir kunnu tosa frítt, sigur hann, og leggur samstundis áherðslu á, at her er bert talan um teir fremstu bilarnar í fylginum, sum skulu flyta lögmann og gestir hansara. Sostatt eru aðrar og linari reglur galdandi fyri fylgið, sum koyrir aftaná finastu gestunum.

– Og har brúka vit ofta hýruvognar og førarar frá stöðunum í Havn, sigur hann.

kring okkum, har kunngerðir og lógir áseta, hvussu tað almenna skal fyrihalda seg viðvíkjandi útbjóðing av tænastum og vørum.

– Hetta er eitt blindtøki innan føroysku kappingarlóggávuna, og tí kunnu vit onki gera við tað, sigur hann, og vísir til eitt annað fyrbrigdi innan kappingarlóggávuna, sum verður rópt »innhouse«.

– Hugtakið »innhouse« fevnir um rættin hjá kundum at framleiða ella gera tænastur til egna nýtslu. Og tað hevur almenna Føroyar eisini loyvi til.

Tryggin í háseti

Jóannes Eidesgaard sigur, at samanborið við londini kring okkum, er tað ein mangul, at vit ikki hava onkra skipan, sum líkist ministarabilum, og at hetta er orsøkin til, at landsstýrið hevur skipað seg, sum tað hevur gjørt.

– Aðrastaðni hava tey ministaraførarar og bilar, sum eru serliga góðkendir, og teir hava skrivað undir ávís trúnaðarpappír, sum vit ikki hava í Føroyum, sigur lögmaður, og hann heldur fram.

– Summir gestir hava ávís trygdarkrøv, sum verða sett av lögregluni, og tey mugu vit liva upp til, um vit vilja vera vertir. Hetta var eitt

nú galdandi tá drottningin vitjaði, og tá er tað lögreglan, sum skipar øll verjutiltøk, greiðir lögmaður frá.

Samstundis sigur hann, at tað er vanligt at brúka førarar frá stöðunum til fylgið av bilum, og hann minnst eitt nú á drottningarvitjanina, har bilar og førarar vóru eins dugnaligir og finir, sum í útlondum.

– Vit hava fasta avtalu um at leiga bilar, so kanska átti vit eisini at fingið nakrar fastar mannagongdir viðvíkjandi førarum, sum koyra bilarnar longri niðri í fylginum, sigur lögmaður at enda.

Harmast stöðuna

Magnus Fuglø, sum er formaður fyri felagið hjá hýruvognsførarar, Samfylking, sigur, at tað fyrr var vanligt at hýruvognsførarar koyrdu útlenskar gestir runt í landinum. So hóast hann harmast stöðuna, so sigur seg kortini skilja hana.

Landsstýrið hevur eina fasta avtalu við bilasølu um at leiga bilar frá teimum